

Nova York també recorda Granados

[Manel Ferrera](#). [Nova York](#).

/ 25.04.2016

Fa just 100 anys que va morir, però **Enric Granados** i la seva obra continuen ben vives a Nova York. La ciutat dels gratacels es troba immersa dins “[A Granados Celebration](#)”, un seguit d’actes commemoratius dels 100 anys de la mort del genial compositor català, i que s’estendran fins el 2017, que es compleixen els 150 anys del seu naixement. Dos anys d’homenatges, congressos i concerts a Nova York que estan organitzats per la [Foundation for Iberian Music](#), la CUNY (City University of New York) dirigida per **Antoni Pizà**, i la prestigiosa [Morgan Library](#). Un dels plats forts el trobarem el dia 29 d’abril, amb un esdeveniment que promet no decebre als bons amants de la música.

El pianista Douglas Riva

Si parlem de la figura de Granados, ho hem de fer també de qui és considerat el major expert en les composicions de l’artista català. És el pianista nord-americà **Douglas Riva**, i ell serà un dels grans protagonistes el dia 29 a la Morgan Library, un dels indrets de referència dins el món

cultural de Nova York. Riva oferirà un concert amb algunes de les obres mestres que varen convertir Granados en una figura clau en la música mundial a l'inici del Segle XX.

Riva tindrà per escollir dins el repertori de Granados, que es coneix a la perfecció. De fet, el músic nord-americà va ser l'encarregat d'enregistrar al piano la seva obra completa, un fet que mai abans havia succeït. A més, també va ser l'encarregat de fer l'edició crítica de les obres per a piano en 18 volums. No és estrany que fins i tot **Natàlia Granados**, filla del geni, digués que Riva “*coneix a la perfecció tot allò que està relacionat amb el meu pare*”.

A més del concert de Riva, la cita a la Morgan Library té un valor afegit per tots els amants i estudiosos de la figura de Granados: una exposició amb una sèrie d'objectes relacionats amb l'artista català, alguns dels quals desvetllen aspectes poc coneguts fins ara, especialment un: un quadern amb dibuixos fets per Granados amb clares referències a Goya, i que deixa palès que l'artista català no només tenia talent per la música, sinó que tampoc se li donava gens malament la tasca de dibuixant. La seva passió per la pintura -i, lògicament, la música- tenia reciprocitat entre els músics més destacats de l'època, com deixa ben clara la carta que Claude Debussy va escriure mostrant-se enfonsat per la mort de Granados, una carta que també es podrà veure a aquesta exposició.

Relació Granados-Estats Units

Els Estats Units varen tractar bé Enric Granados, i per això mateix avui en dia encara se l'admira. No hi va estar gaire temps, només uns mesos (va arribar el novembre de 2015 i partí el març de 2016), però li va bastar per a col·laborar amb un altre músic mític català, **Pau Casals**. També per a compondre *La Dansa dels ulls verds* el 1916, i per a crear *Goyescas*, obra que té una curiosa història, i també controvertida: *Goyescas* és l'única obra en llengua espanyola que s'ha estrenat en tota la història del MET, una de les sales més importants del món. Va ser el 28 de gener de 1916. Fins ara, la premsa espanyola i catalana repetien que havia estat un èxit apoteòsic de Granados, i que per això mateix el president dels Estats Units d'aquell temps, **Woodrow Wilson**, havia fet que el català oferís un concert a la Casa Blanca.

Aquesta creença, però, va ser fulminada durant el Congrés que s'ha celebrat aquests dies sobre la figura de Granados, i que s'emmarca dins aquestes celebracions de “l'Any Granados”, organitzat per la Foundation of Iberian Music. Els experts varen concloure que l'estrena de “*Goyescas*” al MET no havia estat cap èxit, més aviat un fracàs. Primer, perquè el gerent del MET no la volia ni muntar, entre d'altres motius perquè era en espanyol (recordem que encara hi havia ferides per la recent guerra Espanya-Estats Units, que va acabar al 1898). El gerent només hi va accedir perquè ho va pagar un multimilionari americà enamorat d'Espanya, **Archer Huntington**. Segon, perquè tot i que la música era genial, el llibret era més aviat fluix. I si, a més, varen emparellar *Goyescas* amb *I Pagliacci*, on el protagonista era el gran Caruso... el públic nord-americà no acceptà l'obra de Granados.

Així i tot, el que sí és cert és que el prestigi de Granados era enorme al país, i el president Wilson el va convidar a la Casa Blanca, i per això Granados va canviar el seu bitllet del vaixell de tornada cap a Espanya, al març del 2016. Granados va oferir el seu espectacle a la Casa Blanca, hi va triomfar, i va tornar cap a Barcelona, via Londres i França. En plena I Guerra Mundial,

quan el seu vaixell era al Canal de la Manxa, va ser enfonsat per un submarí alemany, i Granados i la seva dona, Amparo Gal, varen morir.

Granados i Casablancas, passat i present

Els organitzadors d'aquest "A Granados Celebration" han aconseguit unir el passat amb el present. Recordar la figura d'Enric Granados, el que va representar a la seva època, els èxits i reconeixement (més a fora de casa seva, Europa i Amèrica, que no pas a Espanya i Catalunya), però també han volgut enllaçar-ho amb el present: no només amb la revisió d'algunes de les situacions i fets que es donaven per certs, i que el Congrés va demostrar que no ho eren pas (com l'esmentat èxit de "Goyescas"), sinó també amb la seva influència dins els autors contemporanis. Un exemple el trobem en qui és, possiblement, el compositor català viu més important, **Benet Casablancas**. És, per dir-ho així, el 'Granados' del Segle XXI. Era lògic que fos part d'aquestes celebracions i estigués present a Nova York estrenant mundialment *Homenatge a Granados*. Una obra que, que segons el comissari d'aquestes celebracions, Antoni Pizà, presenta un Casablancas més 'americà', més preocupat del timbre i les sonoritats, i no tant pel punt d'inspiració centre-europeu. Sense dubte, un pont entre passat i present, entre dos genis de la música nascuts a Catalunya i que el seu talent convertí en universals.

Etiquetes:

[A Granados Celebration](#) | [antoni pizà](#) | [Benet Casablancas](#) | [CUNY](#) | [Douglas Riva](#) | [Enric Granados Foundation for Iberian Music](#)